

QUIN ESPECTACLE!

Caminàvem en silenci. El majestuós lloc on érem ens havia deixat sense veu, tots teníem el cap mirant amunt, contemplant les pintures d'aquella sala, per fi havíem arribat a la Sagrada Família. De sobte en John va esclatar a riure, penjat de la columna central hi havia un mico, ens vam mirar entre nosaltres, aquest mico el coneixíem, la Lia va córrer a treure's la motxilla, va mirar a dins i es va posar les mans al cap en veure que aquell mico era en Kai.

Vàrem córrer tots cap allà on era en Kai, intentàvem atreure la seva atenció i ho vàrem aconseguir. En Kai estava molt content de veure'ns, però això va ser un problema. El mico va començar a saltar, primer al cap de la senyora del barret, després sobre la mà de la noia del gelat, sobre el cotxet de la nena pèl-roja ... Tota l'església es va convertir en un camp de batalla, gelat volant, crits, plors i unes grans rialles sobretot dels més petits, la resta no semblaven gaire contents....

Per fi vàrem aconseguir agafar en Kai, els guàrdies de seguretat varen respirar tranquils i de bones maneres ens van convidar a sortir, va ser una visita curta però havíem estat a la Sagrada Família, la gran obra d' en Gaudí.

RIING,RIING !!!!

Vaig obrir els ulls, vaig veure la meva habitació; bfff, tot havia estat un somni.

Cristina Pla Puigdollers
1r ESO